

מ"י 13449/11/20 - אורי רבינוביץ נגד מדינת ישראל APHICHID CHAOPA

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"י 13449-11-20 מדינת ישראל נ' APHICHID
תיק חיצוני: 819558/2020

מספר בקשה: 1

אורן רבינוביץ
מדינת ישראל APHICHID CHAOPA

לפני כבוד השופטת לימור חלד-רון
מבקש נגד
משיבים

החלטה

1. בפני בקשה לעין בתיק בית המשפט שמספרו בכותרת, שעניינו הילך מעוצר לצרכי חקירה מיום 5.11.2020.

2. לטענת המבקש, עיקר הבקשה נסמכת על סברתו שבתיק דין מצוי מידע שיש בו כדי לסייע לו בהגנתו, בתביעה שמתנהלת נגדו בבית הדין האזרחי לעבודה, אשר הוגשה ע"י המשיב 2. המבקש עותר לעין מלא בתיק.

המשיבה 1, לא מסרה עדמתה לבקשה חרף החלטה שנייתה בנדון.

המשיב 2 מתנגד לבקשה בעיקר מן הטעם שלשיטתו המידע המצוי בתיק אינו קשור להילך המתנהל בבית הדין לעבודה ולטענתו, הבקשה להתריע עין נועדה לפגוע בשמו הטוב, ותו לא. בשולי הדברים אף לא בשולי חשבותם צוין כי על מבקש העיון לבוא בתום לב וניקיון כפיים ואילו המבקש אשר טען שהعيון נועד לצורכי ניהול הגנתו, "שכח" לציין כי הגיע כתוב הגנה זה מכבר.

דין והכרעה

3. המסדרת הנורמטטיבית הרלבנטית לעניינו הינה תקנה 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (ע"י בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: **תקנות העיון**) המסדירה את זכות העיון בתיק בית משפט של מי שאינו בעל דין. הוראת הדין האמורה מתיarah לכל אדם לפנות לבית המשפט ולבקש עין בתיק, ובלבד שהعيון בו אינו אסור על פי הדין.

4. התכליות העומדת בסיסוד התקנות הינה עיקרונות פומביות הדיון, והזכות שעומדת לכל אדם לעין בתיקי בית המשפט. עם זאת, מדובר בזכות יחסית, שיש לאזנה אל מול אינטרסים אחרים (בג"ץ 5917/97 **האגודה**

עמוד 1

לזכויות האזרחי בישראל נ' שר המשפטים (09.10.08). בהתאם לכך, תקנה 4(ד) קובעת סיגים לעיון, בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט.

כאמור, זכות העיון אינה זכות אבסולוטית והוא כפופה לסיגים המנויים בתקנה 4(ד), שהוא הילך שונה: "בבואה לשקל את בקשה העיון יתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבוקש, לעניינים של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהعيון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם העיון בבקשתה".

5. בבואה בית המשפט להכריע בבקשתה לעיון, עליו לבחון את הבקשה, בשלושה שלבים. תחיליה, על בית המשפט לבחון האם העיון בתיק אסור על פי הדין, אם לאו. ככל שההתשובה לכך תהיה שלילית, יעבור בית המשפט לבניה מוחותית, במסגרתה יבחן שני פרמטרים. האחד, עניינו של המבוקש אל מול עניינים של בעלי הדין האחרים ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מן העיון. השני, סבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם העיון בבקשתה. לבסוף וככל שבית המשפט מתייר העיון, רשאי הוא להתנוונו בתנאים על מנת ליצור איזון בין אינטרס המבוקש בדבר זכות העיון לבין הפגיעה האפשרית שיכול ותיגרם כתוצאה מהعيון.

6. באשר לשאלת על מי מוטל הנTEL בבקשתות כגון דא, קבעה הפסיקה כי הנTEL רובץ לפתחו של מתנגד העיון, ובעניננו המשיב 2. עליו מוטלת החובה לשכנע כי אין להתר העיון למבוקש.

לענין זה ובכללו לעניין זכות העיון אפנה לבג"ץ 0003/08 לוי נ' מד"י (נבו, 5.4.2012), שם קבע בית המשפט העליון כך:

"לאחר שشكلתי בדבר לא ראייתי לנכון, בנסיבות המקירה שלפניי, קיבל את עמדת העותרות כי יש למנוע את העיון בשל התנהלות האמורה של מבקש העיון. כאן המקום לשוב ולהזכיר כי זכות העיון נוצרת מעקרון פומביות הדין, שהוא עיקרונו יסוד בעל מעמד חוקתי בשיטتنا המשפטית. זאת ועוד: הנTEL המוטל על המבוקש לעיון בתיק בית המשפט הוא כאמור נTEL קל ומוצמצם, וכך נפסק כי טענה שלפייה העיון דרוש למבקש לצורך הتدיניות משפטית עם צד להליר די בה, בדרך כלל, כדי לעמוד בדרישה המינימאלית להנמקה. בהקשר זה אף אין הכרח כי המבוקש יסביר כיצד העיון יועיל להتدיניות המשפטית האחרת (ראו למשל ע"א 7379/06 ג.מ.ח.ל חברה לבניה 1992 בע"מ נ' טהolian [פורסם בנבו], 26.8.2010); ע"א 3299/07 ש.י.י.עצצועים בע"מ נ' *Inc Infogrammes* [פורסם בנבו], 15.8.2010)".

מן הכלל אל הפרט

7. בעניננו לא הועלתה טענה על ידי המשיב 2 - הוא המתנגד לעיון - כי חל איסור על פי הדין למתן העיון, וברי כי זה אינו קיים. על כן נפנה אפוא לבחון את הבקשה מבניה מוחותית.

8. עיון בטעוני המשיב 2 למדנו כי אין בכך כל טעם קונקרטי ממשי וכבד משקל שיש בכוחו להצדיק שלילת

העיוון מה המבקש. ודוק, לא נעלמה מעיני טענה המשיב כי הבקשה כולה נועדה לפגוע בשמו הטוב אף זו הטענה נטעה בעלמא ובהעדר תימוכין כנדרש. הווה אומר, לא עליה בידי המשיב 2 להוכיח שהיה בעיוון כדי לפגוע בו באופן כלשהו, ובין היתר בפרטיותו או בזכותו. במלוא זהירותה המתבקשת יצוין שחזקת על המבקש שלא יעשה שימוש אסור במידע שיתגלה אליו כתוצאה מהעוון בתיק.

9. בנסיבות אלו, כאשר איןUPI המשיב 2 כל טענה ממשית, ומולה עומדת זכות העיוון על תכליותיה שפורטו לעיל, גברת זכות העיוון.

11. באשר למידתיות העיוון, עיינתי בתיק כולו, ולא מצאתי כי יש בו מידע כלשהו שעלול לפגוע בפרטיות המשיב 2 או כל אדם אחר, באופן המצדיק הגבלת העיוון. כמו כן הגעתי למסקנה כי היעתרות לבקשתה אף לא מחייבת הקצאת משאבים רבים. אשר על כן, העיוון מותר בכל התיק שמספרו בכורתת.

13. לצורך מתן החלטה בבקשתה ב"כ המשיב 2 ולהתיר גם לו עיוון בתיק מן הטעם שלא יוווצר "יתרון דין" למי מהצדדים, עליו לצרף ייפוי כוח מטעם המשיב עצמו, וכן אני אורה.

ניתנה היום, ה' שבט תשפ"ד, 15 ינואר 2024, בהעדר
הצדדים.